

Vur Vurabildiğın Kadar

– Halil MANUŞ · 20 Mayıs 2015

VUR, VURABİLDİĞİN KADAR

Sözlerim anlaşılmazsa
Sor, sorabildiğın kadar
Yüzüme yalanım varsa
Vur, vurabildiğın kadar

Hakka alıştır dilleri
Duaya kaldır elleri
Gül bahçesinden gülleri
Der, derebildiğın kadar

Cihat sönmüşse kanında
Kılıç pas tutar kınında
Haksızlığın karşısında
Dur, durabildiğın kadar

Yüce dağın bitmez karı
Bak, nasıl çalışır arı?
Tın, tın eden insanları
Yer, yerebildiğın kadar

Kur'an uyarır kaç kere
"Ümitsiz olma" boş yere
Hoş dilinle gönüllere
Gir, girebildiğın kadar

Şundan bundan ayırmayıp
"Bizden" diye kayırmayıp
Kardeşini kucaklayıp
Sar, sarabildiğın kadar

Hiç bakmaz mısın semaya;
Yıldıza, güneşe, aya...
Hisse düşmüyorsa paya
Ür, ürebildiğın kadar

Tutun erenlere, pirlere
Bulaştırılma kirlere
Kibrin yüzünü yerlere
Sür, sürebildiğin kadar

Süre başlar doğduğun an
Emanettir sende bu can
Dostlara; gönül sofrandan
Ser, serebildiğin kadar

Halil, çek salâvatını
Unutma tabut atını
Bildiğinin zekâtını
Ver, verebildiğin kadar.

HALİL MANUŞ
20.05.2015 / 10:20